

nevet nem ismeri? — *Irányszemlék* c. cikksorozata. Nem állhatok ellen a kísértésnek, hogy egy kortörténeti jegyzetet ki ne kapjak belőle:

„Michelet szétnézett Európában, 's kebel-fájdalommal kiálta fel:

Ki nem látja, hogy Európára keletről és nyugatról a halál árnyéka borul? Hogy naponta kevesebb a világosság, hogy Olaszország elveszett, hogy Irland elveszett, hogy Lengyelország elveszett... És hogy Németország el akar veszni...

Ez utóbbiak alatt szokás érteni a magyarokat is.

De ezt Michelet 1846-ban írta!”

Valóban, szörnyű helyzet lehetett a világon 1846-ban.

JULES ROMAÏNS: HIMNUSZ

A „L'homme blanc“ című körvérsből

Fordította: KORVIN SÁNDOR

*Uj iskola vigyáz a hegy tővén.
Csipős a szél; az évszak mostoha.
A tanulók fagyos kezükbe fujnak.
Te oktató, ne csüggedj el soha.*

*Szívükbe véd: mindent lebir a jó.
A vész s a téboly elcsitul alatt
S az alvilági angyalt leigazza
A cirkalom, a mérleg és a lant.*

*Gyors krétád alatt felcsipog a tábla,
Varázsló négyzög, fénnel öntözött.
Ez a te munkád, szavak magvetője;
Barázdát társz a padsorok között.*

*Ird tábládra folyók és hadak utját.
Ird fel az ábrák fortély számjegyét.
Ird lantosok s királyok hírnevét.
A nagyvilág sugalma átölel.*

*Hej, hó Monac, Queyriéres! Hej, hó Chaptéuil!
Hány balga törzs hajol a bölcsebb szóra!
Holt álmaik avarként szerteszórva.
És Cromedeyre megrösteli szavát.*

*Te fel se vedd a kor bolond dühét!
Lassan a föld az ész hitére békül.
Nem vagy magad. A roppant Párizs őrt áll
S a délceg Newyork csillagot küld ékül.*

*Ó tanító, csöpp elmék oktatója.
Fehér fajunknak bírod szándokát. —
Pillants reá, világ köztársasága:
Örök ügyedben biztos katonád.*